

[Peter Jørgensen.]

denne reform har været under behandling her i tinget. Den startede jo under den forrige regering, og den er loyalt blevet ført videre af den nuværende regering, og det føler jeg i hvert fald for mit vedkommende grund til at sige tak for. Jeg kan også udtale min glæde over, at vi efterhånden er ved at nå til vejs ende.

Det forekommer mig, at en del af de talere uden for ordførernes kreds, der har været heroppe, helt har glemt, at vi for 1½ år siden vedtog en lov, der hed inddelingsloven, en lov, som i virkeligheden fastlagde principperne for, hvordan kommunesammenlægningerne her i landet skulle foregå. Men sent er selvfølgelig bedre end aldrig.

Jeg vil gerne have lov til i samme forbindelse at sige til hr. Peter Nielsen, der jo sagde, at han ikke ville blande sig i Århus- og Odenseforhold, at det vil jeg da gerne takke hr. Peter Nielsen for. Jeg skal til gengæld love hr. Peter Nielsen, at jeg ikke undlader at blande mig i Ålborg-Nørresundbys forhold.

Jeg vil samtidig gerne have lov til at sige om delingen af en kommune på en eller anden måde, at jeg håber, man vil være opmærksom på de grænseproblemer, der kan være. Jeg har fået pålagt at pege på det problem, der ligger omkring Solbjerg og Beder-Malling, og jeg vil håbe, at det kommer med ind i udvalgsarbejdet og får en afklaring, der er tilfredsstillende for det område, der er tale om her.

Derudover vil jeg gerne have lov til at slå et slag for, at antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer, som mit partis ordfører også var inde på, bliver forhøjet noget i de store byområder, der er tale om her. Jeg tror, det vil have en væsentlig betydning for de kommunevalg, som skal foregå om et års tid.

Endvidere vil jeg gerne have lov til at understrege meget stærkt de bemærkninger, som mit partis ordfører gjorde i forbindelse med spørgsmålet om oprettelse af lokalråd. Et at de væsentligste argumenter, der rejses mod kommunesammenlægninger, er jo, at herved går den forbindelse, der skal være ud til borgerne, tabt. Jeg ved såmænd ikke, om forbindelsen i forstadskommuner med 20.000 indbyggere er synderlig større end

i en kommune med 100.000, men det kan man jo altid diskutere. Jeg har jo også set, at i nogle af områderne prøver nogle kommuner at søge sammen for at undgå sammenlægningen med centralkommunen, og der er nogle steder i de forslag, der ligger, tale om, at man vil komme op på kommuneenheder på op imod 50.000-60.000 mennesker. Jeg spørger: hvor er så den nære tilknytning mellem borgere og kommunalbestyrelse? Jeg tror, argumentet er faldet fuldstændig til jorden.

Jeg kan måske til sidst sige, at jeg har ingen valgkredsmæssige interesser at skulle varetage her, idet de to tredjedele af min kreds består af store forstæder omkring Århus.

Per Federspiel: Der foreligger efterhånden en betydelig litteratur om Århus og omegns fremtid. Der er fremsat synspunkter for og imod sammenlægninger, men jeg må tilstå, at når jeg gennemser det lovforslag, der nu er fremsat, er det egentlig kun i overensstemmelse med en eneste interesse, nemlig Århus byråds flertals interesse, og det vækker hos mig en vis ubehagelig fornemmelse af, at en række interesser er tilsidesat ved fremsættelsen af dette lovforslag, interesser, som det absolut er værd at lytte til og værd at tilgodesee.

Omegnen af Århus har i en række kommuner været administreret med stor dygtighed, og der er ikke i hele dette område nogen særlig mangel på planlægning. Den mangel på planlægning, der kan være, kan ligge i byggeforetager, der er mindre pyntelige, men det har jo i og for sig ikke noget med selve planlægningen at gøre.

Jeg skal ikke gentage det, som hr. Th. Mikkelsen og andre før mig har sagt om det uheldige i delingen af Sabro og andre kommuner. Jeg skal heller ikke komme ind på det temmelig uforklarlige i at henlægge Beder-Malling kommune, som ikke har så forfærdelig meget at gøre med Århus by, inden for det fremtidige Århusområde. Men jeg vil henvise til, at den betragtning, der har været anført, at en stor del af de mennesker, der bor i omegnskommunerne, jo i virkeligheden har deres virksomhed og deres arbejde i Århus, ikke kan være nogen begrundelse for at sammenlægge hele området i én kommune. Det er dér, hvor man bor,